

Nr 151.

Av herr **Hansson** i Skediga m. fl., *angående viss ändring av gällande grunder för tilldelning av rabattkort för matfett och mjölk.*

Enligt Kungl. Maj:ts kungörelse av den 20 nov. 1942 (SFS 1942:877) erhållas prisrabatter vid inköp av matfett och mjölk för förbrukning i enskilt hushåll. Rabattkort tilldelas utan prövning den som är medlem av enskilt hushåll och som är född efter den 31 dec. 1926 eller före den 1 januari 1876 eller uppbär tilläggspension enligt lagen om folkpensionering eller invalidunderstöd jämlikt förordningen den 28 juni 1935 om invalidunderstöd.

Utan behovsprövning få dock rabattkort icke tilldelas sådana barn, vilkas föräldrar vid senaste taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt upptagits för ett beskattningsbart belopp, överstigande 750 kronor, eller, där föräldrarna hava två eller flera efter den 31 dec. 1926 födda barn, 1.000 kronor, eller om föräldrarna vid sagda taxering upptagits för en skattepliktig förmögenhet, överstigande 10.000 kronor, eller bruka jordbruksfastighet med ett taxeringsvärde överstigande 10.000 kronor.

Rabattkort för matfett får dessutom utan behovsprövning tilldelas person med eget hushåll, under förutsättning att personen i fråga själv eller, om han är gift och sammanlever med sin maka, jämte maken vid senaste taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt icke upptagits för ett beskattningsbart belopp, överstigande 500 kronor, eller för en skattepliktig förmögenhet överstigande 10.000 kronor eller brukar jordbruksfastighet med ett taxeringsvärde, överstigande 10.000 kronor. Till brukare av jordbruksfastighet kunna dock tilldelning av rabattkort äga rum, under förutsättning, dels att vederbörande vid nyssnämnda taxering ej upptagits för ett beskattningsbart belopp, överstigande 250 kronor, dels ock att den vid samma taxering upptagna skattepliktiga förmögenheten eller taxeringsvärdet av brukningsdelen ej överstiger 20.000 kronor.

Det är denna sista bestämmelse, som ställer jordbrukare, både arrendatorer och hemmansägare, i särskild undantagsställning, som ute på landsbygden väckt mycken förargelse och anstöt. Med skäl kan man fråga, varför dessa icke skola ha samma förmåner som andra. I realiteten förhåller det sig på det sättet att dessa mindre jordbrukare i de allra flesta fall äro betydligt mera i behov av dessa stödåtgärder än andra. En ägare eller en arrendator, som brukar en egendom med ett taxeringsvärde överstigande

20.000 kronor, kan sålunda icke erhålla någon som helst rabatt, även om han egentligen icke äger ett enda öre utan har skulder, som vida överstiga tillgångarna, och dessutom är begåvad med flera minderåriga barn. Det är verkligen upprörande med en sådan orättvisa, och detta system bör därför med det snaraste rättas till. Jordbrukarna böra komma i åtnjutande av samma förmåner som andra, så länge dessa rabatter skola äga bestånd.

Med åberopande av ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådana ändringar i nu gällande bestämmelser för tilldelning av rabattkort för matfett och mjölk, att jordbrukare erhålla rabattkort efter samma grunder som andra medborgare.

Stockholm den 22 januari 1943.

K. E. Hansson,
Skediga.

Sven Andersson,
Vigelsbo.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.